

ΜΑΘΑΙΝΩ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΛΑΡΓΟ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Β. ΚΑΡΑΜΑΝΗ

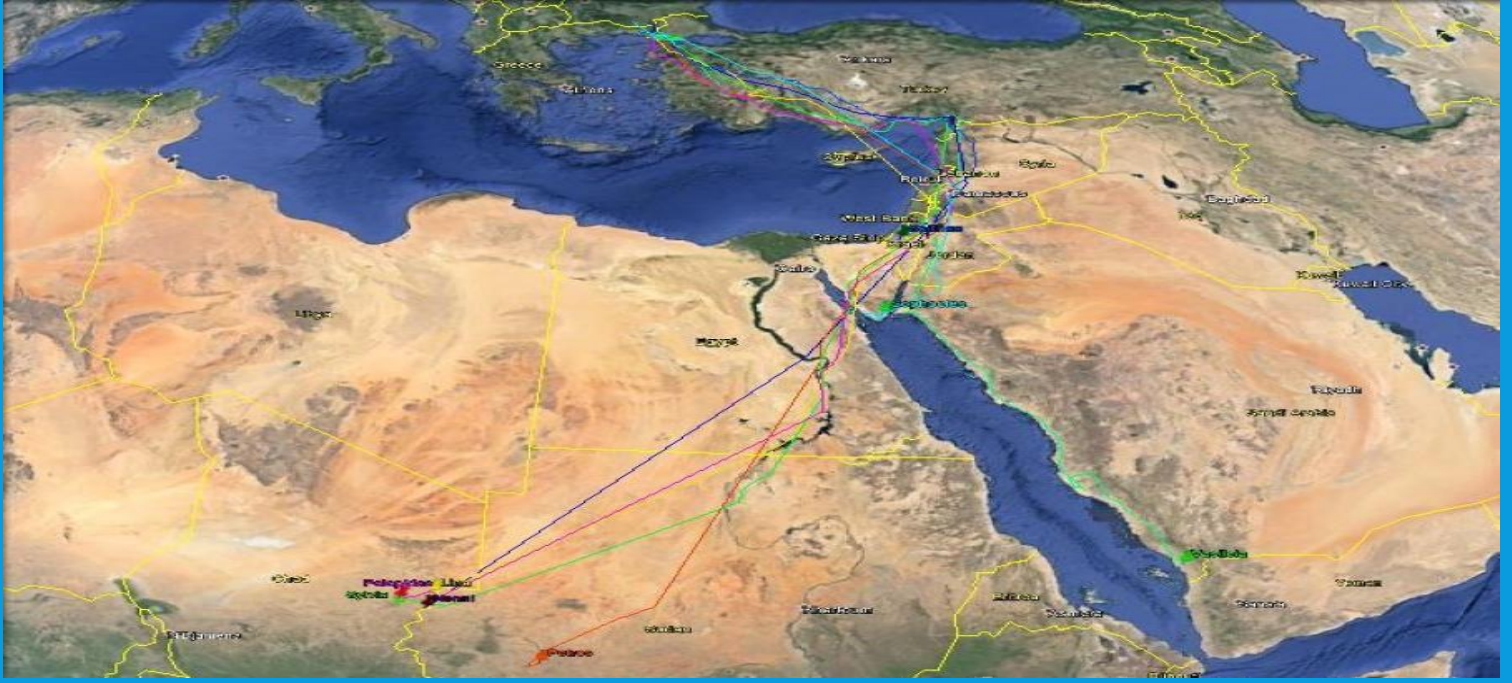
Πως γίνεται η μετανάστευση των πελαργών.

Οι πελαργοί, αν και είναι πολύ ανθεκτικοί στο κρύο, είναι μεταναστευτικά πουλιά. Ο Ιερεμίας σημειώνει την κανονική, περιοδική εμφάνιση και εξαφάνιση τους. Όταν έρθει ο Οκτώβρης αφού ζευγάρωσαν, επισκέυασαν τη φωλιά και ανάθρεψαν τα μικρά τους, ετοιμάζονται να φύγουν πάλι και να πάνε πολύ μακριά, στη Νότιο Αφρική, όπου θα περάσουν τούς ψυχρούς μήνες του χειμώνα.

Λίγες ημέρες πριν από την αναχώρηση τους συναθροίζονται σε λιβάδια, κοντά σε τέλματα ή λίμνες, και από κει ξεκινούν όλοι μαζί. Τα νεαρά φεύγουν 1 με 2 εβδομάδες νωρίτερα από τους ενήλικες. Οι πελαργοί ξεκινούν το ταξίδι τους αργά, κατά τις δέκα το πρωί, όταν ο ήλιος βρίσκεται αρκετά ψηλά, το έδαφος έχει ζεσταθεί και έχουν αρχίσει να δημιουργούνται ανοδικά ρεύματα. Στην αρχή σηκώνονται ένας ή δύο πελαργοί, που τους ακολουθούν μερικοί άλλοι. Κατόπιν σηκώνονται άλλος ένας ή δύο. Αυτό συνεχίζεται για αρκετή ώρα και σχηματίζονται έτσι πολλές μικρές ομάδες, που αρχίζουν να γυροπετούν και ν' ανεβαίνουν όλο και ψηλότερα ξεπερνώντας σε πολλές περιπτώσεις τα 700μ.

Είναι πολύ σημαντικό το κοπάδι να είναι μεγάλο, γιατί όσο περισσότερα πουλιά ψάχνουν για κάποιο ανοδικό ρεύμα τόσο πιο εύκολα και πιο γρήγορα θα το βρουν, με αποτέλεσμα η μετανάστευση να πηγαίνει πιο γρήγορα. Για τον πελαργό, που είναι από τα είδη που χαρακτηρίζονται από την ομαδικότητα τους ειδικά κατά τη διάρκεια της μετανάστευσης, είναι πολύ σημαντικό να τηρούνται απόλυτα οι κανονισμοί του κοπαδιού για να μην μπαίνουν σε κίνδυνο τα άλλα πουλιά. Η ταχύτητα με την οποία πετούν είναι σχετικώς μικρή. Οι πελαργοί αποφεύγουν την μετανάστευση πάνω από την θάλασσα. Όπως θα δούμε και στην συνέχεια, οι βασικοί διάδρομοι μετανάστευσης περνούν από τα στενά του Βοσπόρου και από το Γιβραλτάρ, αποφεύγοντας το πέρασμα πάνω από την Μεσόγειο. Παρόλα αυτά, με ένα ευνοϊκό άνεμο εύκολα θα περνούσαν πάνω από μια λωρίδα νερού, που το πλάτος της δεν είναι πολύ μεγάλο.

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΠΕΛΑΡΓΩΝ
ΛΕΥΚΟΣ ΠΕΛΑΡΓΟΣ
Οι Πελαργοί στην Ελλάδα

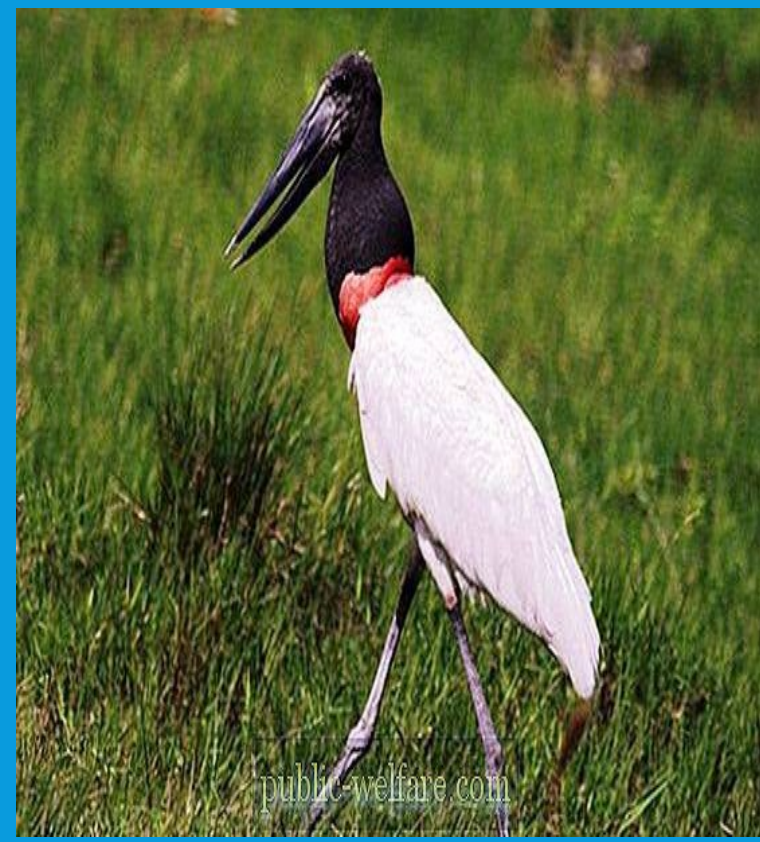
Στην Ελλάδα οι πρώτοι πελαργοί φτάνουν στα μέσα Μαρτίου και αρχίζουν να φεύγουν το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου. Σε σπάνιες περιπτώσεις παρατηρήθηκε μεμονωμένα άτομα να έρχονται στις αρχές Μαρτίου ή και ακόμη νωρίτερα (26 Φεβρουαρίου το 1974 και 15 Ιανουαρίου το 1975, τα τελευταία όμως δεν επέζησαν) ή να φεύγουν αργότερα, το πρώτο δεκαπενθήμερο του Οκτωβρίου. Πάντως κατά τα μέσα Οκτωβρίου και οι τελευταίοι πελαργοί έχουν εγκαταλείψει τη χώρα μας.

ΛΕΥΚΟΣ ΠΕΛΑΡΓΟΣ

ΜΑΥΡΟΣ ΠΕΛΑΡΓΟΣ

public-welfare.com

ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΟ ΙΑΒΙΡΟΥ

public-welfare.com

ΜΑΡΑΜΠΟΥ

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΡΓΟΥ

Οι Πελαργοί είναι ψηλά, φουσκωτά πουλιά με μακρύ λαιμό και μακριά κόκκινα πόδια και ίσιο, μυτερό κόκκινο ράμφος. Το λευκό φτέρωμα που καλύπτει το κεφάλι, τον λαιμό και το σώμα έρχεται σε αντίθεση με το μαύρο φτέρωμα των φτερών που τονίζονται από πορφυρές και πράσινες γυαλιστερές ανταύγειες. Ένα μικρό κομμάτι γυμνού μαύρου δέρματος περιβάλλει τα καστανά μάτια του. Είναι πολύ εύκολο να αναγνωρίσει κανείς τον ήχο που κάνουν οι Πελαργοί – έχουν έναν πολύ χαρακτηριστικό τρόπο να χτυπάνε το ράμφος τους που ακούγεται σαν να χτυπά κανείς μεταξύ τους δύο χοντρά κομμάτια ξύλο

ΠΕΛΑΡΓΟΣ-ΤΡΟΦΗ Τι τρώει ο πελαργός;

Ένα πούλι τόσο μεγάλο όσο είναι ο πελαργός δεν μπορεί να είναι εκλεκτικό στην τροφή του, γιατί χρειάζεται μεγάλη ποσότητα. Πραγματικά οι πελαργοί τρέφονται με κάθε είδους μικρά ζώα όπως έντομα, που τα καταπίνουν ολόκληρα ή αφού τα τεμαχίσουν προηγουμένως. Η διατροφή τους περιλαμβάνει ερπετά (φίδια και σαύρες), αμφίβια (βατράχια και φρύνοι), μικρά θηλαστικά (αρουραίους, ποντίκια, τυφλοπόντικες) και έντομα (νύμφες, κολεόπτερα, και ορθόπτερα). Επίσης τρέφονται με αυγά και νεοσσούς διαφόρων πουλιών.

Σπάνια αναζητούν ψάρια αλλά όταν τα βρουν, ιδιαίτερα κατά την περίοδο της μετανάστευσης, τα καταναλώνουν σε μεγάλους αριθμούς. Ο ισχυρισμός πολλών κυνηγών ότι τρώνε φασιανούς και λιβαδοπέρδικες, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Τρέφεται γρήγορα όταν υπάρχει αφθονία τροφής. Έχει παρατηρηθεί ότι ένας πελαργός έφαγε 44 ποντίκια και ένα βάτραχο σε μια ώρα. Ένας άλλος έπιασε 25-30 τριζόνια σε ένα λεπτό και ένας τρίτος 77 σκουλήκια σε 18 λεπτά.

ΠΕΛΑΡΓΟΣ-ΦΩΛΙΑ Η φωλιά του πελαργού

Η πρώτη δουλεία του πελαργού που θα φτάσει στον τόπο όπου θα κλωσήσει, είναι να φροντίσει να εγκατασταθεί σε μια παλιά φωλιά, κατά προτίμηση τη δική του. Αυτή έχει διάμετρο 70-80 εκ. και βρίσκεται χτισμένη πάνω σε κολώνες, στις στέγες και στις καμινάδες των σπιτιών, σε εκκλησίες και καμπαναριά, σε μεγάλα δέντρα, σε ερείπια, σιλό και γενικά σε σημεία που να έχουν ελεύθερο χώρο γύρω για να ελέγχει για πιθανούς θηρευτές. Τη βάση της φωλιάς αποτελούν χοντρά κλαδιά, ως 4 εκ. πάχος, που σκεπάζονται με λεπτότερα, με σβώλους χώμα, χόρτα, κουρέλια, κτλ. Σε οκτώ ημέρες ένα ζευγάρι πελαργών μπορεί να τελειώσει το χτίσιμο μιας καινούργιας φωλιάς. Το αρσενικό φέρνει το υλικό και το θηλυκό το τακτοποιεί.

Οι πρώτοι πελαργοί που θα φτάσουν σ' έναν τόπο και θα εγκατασταθούν στις φωλιές που υπάρχουν, είναι συνήθως αρσενικοί. Τα θηλυκά φτάνουν, κατά κανόνα, αργότερα και το ζευγάρωμα γίνεται στη φωλιά, όπου συχνά συναντιούνται οι σύντροφοι του περασμένου χρόνου, αν φυσικά επέζησαν και οι δυο. Αλλιώς ο αρσενικός πελαργός ζητάει να τραβήξει στη φωλιά του μια νέα σύντροφο. Εγκατάσταση στη φωλιά είναι δείγμα ότι το πουλί είναι ώριμο πια. Στα βόρεια μέρη η ωριμότητα αρχίζει στο πέμπτο έτος της ηλικίας, στα νοτιότερα νωρίτερα, πολλές φορές και στο δεύτερο χρόνο.

Η αναπαραγωγή των πελαργών

Οι πελαργοί είναι μονογαμικά πουλιά. Όταν ωριμάσουν και ζευγαρώσουν, το αρσενικό με το θηλυκό διατηρούν το δεσμό τους για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Μετά την άφιξη ή την εκλογή της συντρόφου, το θηλυκό γεννά τον Απρίλιο, συνήθως 2-3, πολλές φορές όμως ως και 6 αυγά. Κάθε δύο μέρες γεννά και ένα αυγό, που είναι ελλειπτικό, καθαρόλευκο, ζυγίζει 110 περίπου γραμμάρια.

Το κλώσιμα, που κρατάει 30 περίπου ημέρες, γίνεται και από τούς δυο γονείς. Αλλά και όταν εκκολαφθούν οι νεοσσοί, πάντα ένας από τους δυο γονείς μένει κοντά τους για να τους προστατεύει από τούς εχθρούς, τη βροχή, το κρύο ή τη ζέση. Στην αρχή οι δυο γονείς εναλλάσσονται κανονικά. Φεύγει ο ένας και ξαναγυρίζει μετά δύο ώρες, για να φύγει ο άλλος.

Σε 3-4 εβδομάδες οι νεοσσοί μπορούν και στέκονται για μερικά λεπτά στα πόδια τους και μετά από επτά εβδομάδες για ένα τέταρτο περίπου. Αποκτούν τα πρώτα τους φτερά στην τρίτη εβδομάδα από όταν γεννηθούν, αργότερα αρχίζουν να εξασκούνται στο πέταγμα. Αλλά και όταν αρχίσουν να πετούν, επί 15 μέρες ακόμη εξακολουθούν να τρέφονται από τους γονείς τους και να κοιμούνται στη φωλιά. Κατόπιν γίνονται ανεξάρτητοι.

ΟΙ ΠΕΛΑΡΓΟΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ-ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Οι πελαργοί κινδυνεύουν: Τρώνε και καταπίνουν πολλά πλαστικά - Βρέθηκαν και στις φωλιές τους.

Η πείνα των πελαργών και τα σκουπίδια των ανθρώπων είναι επικίνδυνος συνδυασμός.

Επίσης Βασική αιτία της ελάττωσης του αριθμού των πελαργών είναι ότι τα ζώα αυτά είναι συνδεδεμένα, σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, με ένα συγκεκριμένο βιότοπο, τα υγρά λιβάδια και τα βαλτοτόπια. Όταν αποξηραίνονται τέτοιοι υγρότοποι, τα πουλιά δυσκολεύονται να βρουν τροφή και έτσι εξαφανίζονται. Τα υγρά λιβάδια έχουν, στις μέρες μας, τεμαχιστεί, η έκτασή τους έχει μικρύνει και έχουν γίνει φτωχότερα σε βιοποικιλότητα.

Τα ηλεκτροφόρα σύρματα με τα οποία έχει γεμίσει η ευρωπαϊκή ύπαιθρος αποτελούν, αυτή τη στιγμή, έναν από τους σημαντικότερους κινδύνους, ιδιαίτερα για τους νεαρούς πελαργούς. Έρευνες που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια έδειξαν ότι το 1/3 από τους θανάτους των νεαρών πελαργών οφείλεται σε ηλεκτροπληξίες. Οι ανοικτές εκτάσεις μειώνονται συνεχώς στη Δυτική Ευρώπη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το μεγάλο δίκτυο των γραμμών ηλεκτρικής ενέργειας που εκτείνεται σε όλη την Ευρώπη και βάζει τα μεγάλα μεταναστευτικά πουλιά σε σοβαρό κίνδυνο.

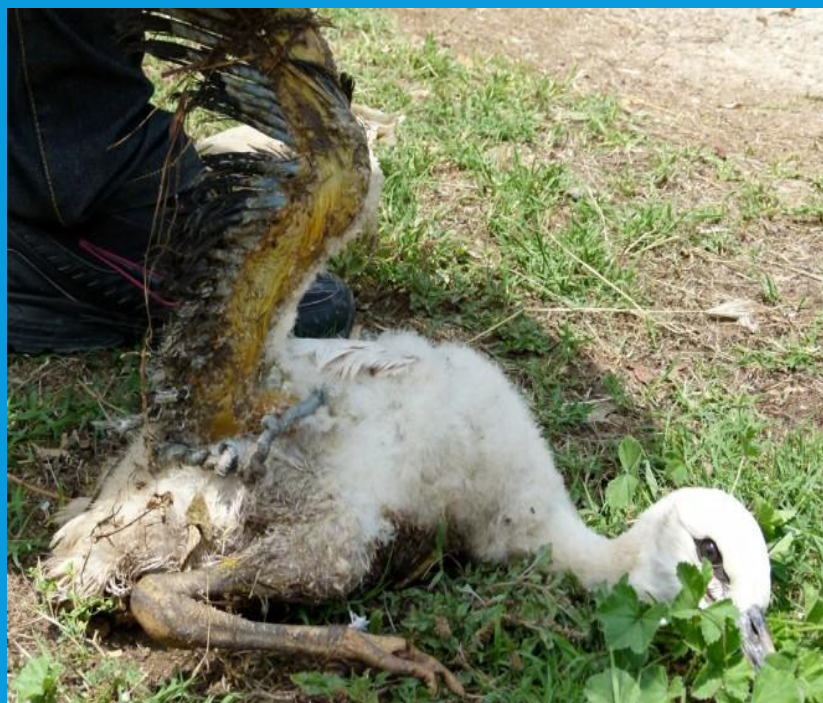
ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΕΛΑΡΓΟ

Ανέκαθεν ο άνθρωπος έδειχνε σεβασμό στους πελαργούς, που τους θεωρούσε ωφέλιμα πούλια επειδή τρέφονταν με έντομα, σαύρες, ποντίκια και προπαντός με φίδια. Οι χωρικοί τους συμπαθούσαν, γιατί ακολουθούσαν το αυλάκι που άνοιγε το άροτρο τους και έτρωγαν τα σκουλήκια και τις προνύμφες που κατέστρεφαν τις καλλιέργειες τους.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Στα χεριά μας είναι να το αποτρέψουμε, στα χεριά μας είναι να μαζέψουμε όποιον σπάγκο θα βρούμε στα μέρη που συχνάζουν οι Πελαργοί (και ας μην το είχαμε πετάξει εμείς τον σπάγκο). Στα χεριά μας είναι να το μεταδώσουμε σε άλλους (ιδικά στους κατοίκους που είναι οι Πελαργοί) να μαζέψουν το κάθε σπάγκο που θα δουν πεταμένο όπου τίποτε. Στα χεριά μας είναι επίσης να το μεταδώσουμε στα παιδιά μας και τα παιδιά των άλλων και στους γονείς τους η όπου αλλού μπορούμε. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να αποτρέψουμε αρκετούς φρικτούς θανάτους των πουλιών αυτών που σαν είδος ήταν προστατευόμενο ακόμα και τα αρχαία χρόνια.

ΤΙ ΜΑΘΑΜΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΛΑΡΓΟ

ΠΕΛΑΡΓΟΙ αρχική αξιολόγηση.kid

File Edit Goodies Sound Teacher Help

Find

Κοιμάται με το ένα πόδι! - Τριαντάφυλλος

Τρώει και ψάρια! - Τριαντάφυλλος

Γεννάει αυγά! - Πασχάλης - Γιάννης

Τρώει αυγά! - Αλέξανδρος

Κάθεται στο ένα πόδι! - Βασιλική

Τρώει και σποράκια! - Αρσένης

Έχει μεγάλο ράμφος! - Βασιλική

Κάθεται σε ένα κλαδί! - Δέσποινα

Κάθεται στο παράθυρο! - Παναγιώτα

Όταν πέφτουν φτερά! - αθανασία

Πετάει με το ένα πόδι! - Νίκος

Ο πελαργός μένει στη φωλιά του! - Χριστίνα

Πετάει με ανοιχτά τα φτερά του! - Βερονίκη

ΠΕΛΑΡΓΟΙ

Comic Sans MS 12

ΜΥΘΟΣ: ΠΟΙΟΣ ΦΕΡΝΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;

Τα παιδιά τα φέρνει ο πελαργός»

Ο μύθος της παράδοσης των βρεφών από τους πελαργούς είναι πολύ διαδεδομένος .

Όλη, σχεδόν, η ευρωπαϊκή λαογραφία, αναφέρεται στην πασίγνωστη δοξασία ότι, ο πελαργός φέρνει τα μωρά στους -νέους- γονείς. Ο μύθος είναι πολύ αρχαίος, αλλά έγινε ιδιαίτερα δημοφιλής από το παραμύθι του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν Ο Πελαργός, στον 19ο αιώνα.[184] Υπάρχουν πολλές παραλλαγές του μύθου, με γνωστότερη εκείνη της γερμανικής λαογραφίας που λέει ότι, οι πελαργοί βρίσκουν τα μωρά σε σπηλιές ή έλη και τα φέρνουν στα νοικοκυριά μέσα σε ένα καλάθι στις πλάτες τους ή τα μεταφέρουν στα ράμφη τους. Μάλιστα, αυτά τα σπήλαια περιέχουν ειδικές πέτρες τις adevarsteine «πελαργόπετρες». Τα μωρά παραδίδονται στη συνέχεια στη μητέρα τους ή τα ρίχνουν σ' αυτές από την καμινάδα. Τα νοικοκυριά γράφουν ένα σημείωμα ότι θέλουν παιδί και το τοποθετούν στο περβάζι του παραθύρου, ώστε να ειδοποιηθεί ο πελαργός.

Κάποτε τα παιδιά μεγάλωναν με την ιδέα ότι τα μωρά τα φέρνει ο πελαργός, μέχρι τουλάχιστον να... μεγαλώσουν αρκετά για να μάθουν την αλήθεια.

Ο πελαργός τις περισσότερες φορές πετούσε πάνω από σκεπές, κρατώντας μέσα σε ένα κομμάτι ύφασμα ένα μωρό, προτού το αφήσει στην εξώπορτα ενός σπιτιού και οι ένοικοί του διαπιστώσουν ότι ένα χαμογελαστό πλασματάκι περίμενε έξω από την πόρτα τους. Αυτά στα παραμύθια!

ARDEA CICONIA.

Ποίηση:
Πελαργός με τα μεγάλα φτερά

Τι ψηλά, τι ψηλά που πετά.

Κοιτάζει προς τα κάτω

Γυρεύει μια σκεπή

Να χτίσει τη φωλιά του

Και να ξεκουραστεί.

Το Αίνιγμα λέει:

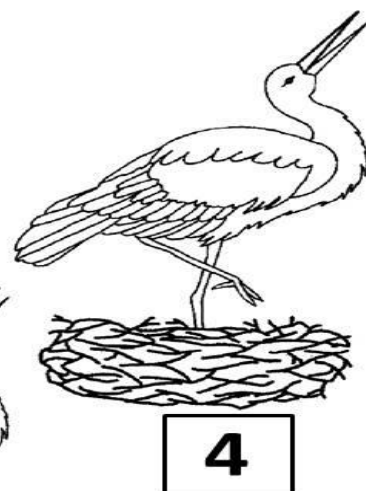
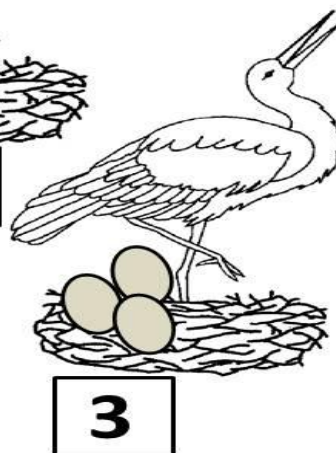
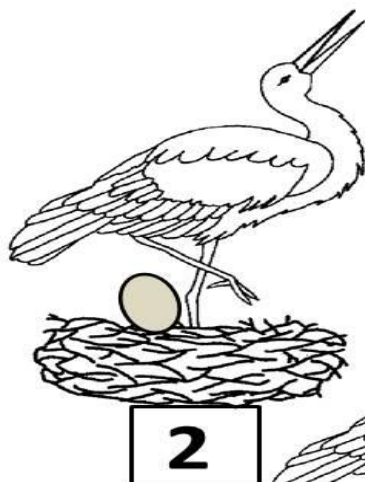
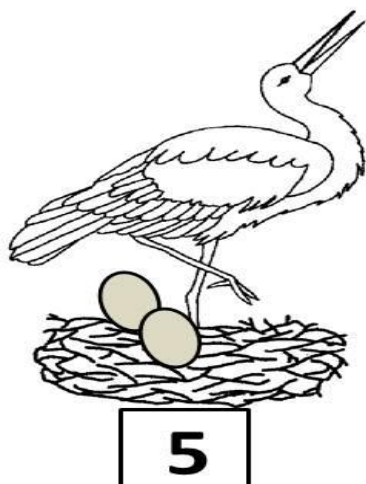
Ράμφος μακρύ μα και λεπτό
χρώμα λευκό.
Την Άνοιξη θα με δεις
αν στις στέγες των σπιτιών
ψάξεις να με βρεις!!

Ποιο πουλί είμαι;

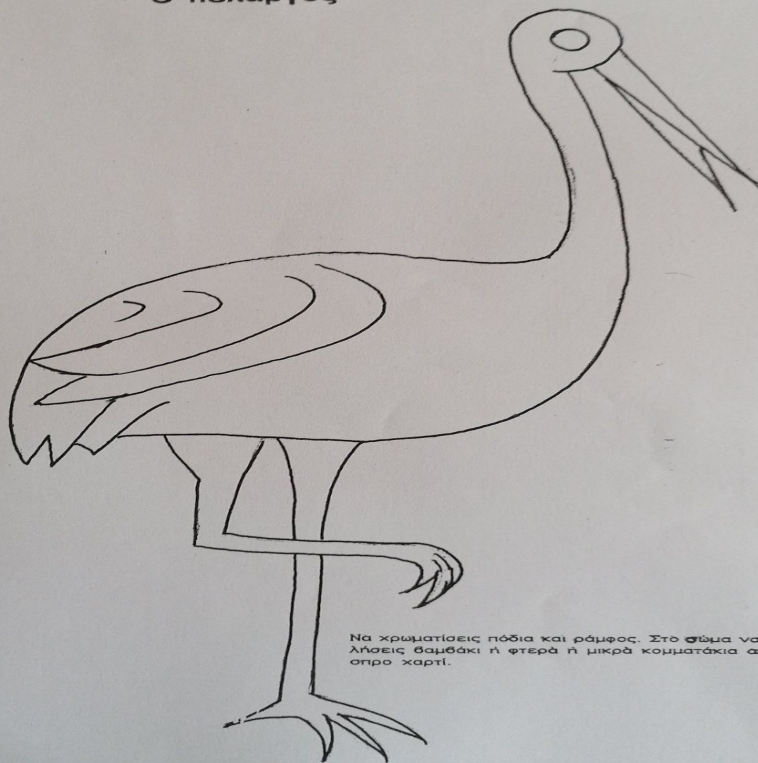
Παίζω με τις λέξεις: φτιάχνω μια ιστορία ή ένα ποίημα.

Σε κάθε φωλιά συμπληρώνω τόσα αβγά, για να είναι συνολικά όσα μου δείχνει ο αριθμός.

Ο πελαργός

Να χρωματίσεις πόδια και ράμφος. Στο σώμα να κολλήσεις θαμάκι ή φτερά ή μικρά κομματάκια από άσπρο χαρτί.